

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► B

PADOMES DIREKTĪVA 2002/53/EEK

(2002. gada 13. jūnijs)

par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu

(OV L 193, 20.7.2002, lpp. 1)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u> Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris)	L 268	1	18.10.2003

PADOMES DIREKTĪVA 2002/53/EEK

(2002. gada 13. jūnijs)

par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

tā kā:

- (1) Padomes 1970. gada 29. septembra Direktīva 70/457/EEK par kopējo lauksaimniecības augu šķirņu katalogu ⁽²⁾ ir bieži un būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un lietderības labad minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Kopienas lauksaimniecībā lauksaimniecības sēklu un jaunu augu ražošana ir ļoti svarīga.
- (3) Tāpēc Padome pieņēmusi direktīvas attiecīgi par biešu sēklu (2002/54/EK) ⁽⁴⁾, lopbarības augu sēklu (66/401/EEK) ⁽⁵⁾, labības sēklu ⁽⁶⁾, sēklas kartupeļu (2002/56/EK) ⁽⁷⁾ un eļļas un šķiedragu sēklu (2002/57/EK) ⁽⁸⁾ tirdzniecību.
- (4) Jāizstrādā kopējais šķirņu katalogs. Šo katalogu var izstrādāt tikai, ņemot vērā valstu katalogus.
- (5) Tāpēc visām dalībvalstīm būtu jāizstrādā viens vai vairāki valsts katalogi tādām šķirnēm, kuras atzītas sertificēšanai un tirdzniecībai to teritorijā.
- (6) Minētie katalogi jāizstrādā saskaņā ar vienotiem noteikumiem tā, lai atzītās šķirnes būtu atšķirīgas, stabilas un pietiekami viendabīgas un lai tām būtu pietiekama audzēšanas un lietošanas vērtība.
- (7) Lietderīgi ņemt vērā starptautiski atzītas normas attiecībā uz dažiem noteikumiem, kas attiecas uz šķirņu atzīšanu valsts līmenī.
- (8) Tā kā, lai veiktu pārbaudes šķirnes atzīšanai, jānosaka daudzi vienoti kritēriji un obligātās prasības.
- (9) Noteikumiem, kas attiecas uz tā laikposma ilgumu, kurā ir spēkā lēmums par šķirnes atzīšanu, ievērojot pamatojumu, ar kādu atzīšanu var atcelt un ievērojot praksi par šķirnes uzturēšanu, jābūt standartizētiem, un dalībvalstīm būtu jāinformē citai citu par šķirņu atzīšanu un izņemšanu.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2002. gada 9. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 225, 12.10.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/96/EK (OV L 25, 1.2.1999., 27. lpp.).

⁽³⁾ Skat. I pielikuma A daļu.

⁽⁴⁾ OV L 193, 20.7.2002., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV 125, 11.7.1966., 2298./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/64/EK (OV L 234, 1.9.2001., 60. lpp.).

⁽⁶⁾ OV 125, 11.7.1966., 2309./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/64/EK.

⁽⁷⁾ OV L 193, 20.7.2002., 60. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.

▼B

- (10) Vēlams pieņemt noteikumus par šķirņu nosaukumu piemērotību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm.
- (11) Sēklām, uz kurām attiecas šī direktīva, vajadzētu būt brīvi piedāvājamām tirgū Kopienā, ja tās ir publicētas kopējā katalogā.
- (12) Tomēr būtu jādod tiesības dalībvalstīm, ievērojot īpašu procedūru, izteikt iebildumus, kādi tām varētu būt pret šķirni.
- (13) Komisijai būtu jāpublicē *Eiropas Kopienas Oficiālā Vēstneša C* sērijā šķirnes, ar kurām tiktu papildināts kopējais lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogs.
- (14) Būtu jāparedz pasākumi trešās valstīs veiktu šķirņu pārbaudi un kontroles līdzvērtīguma atzīšanai.
- (15) Kopienas noteikumi nebūtu jāpiemēro šķirnēm, kuru sēklas vai pavairošanas materiālu paredzēts eksportēt uz trešajām valstīm.
- (16) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas sasniegumus, tagad iespējams izaudzēt šķirnes, veicot ģenētisko modifikāciju. Tāpēc, nosakot, vai atzīt ģenētiski modificētas šķirnes tādā nozīmē, kāda paredzēta Padomes 1990. gada 23. aprīļa Direktīvā 90/220/EEK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izlaišanu vidē⁽¹⁾, dalībvalstīm būtu jāņem vērā jebkurš risks, kas saistīts ar to apzinātu izlaišanu vidē. Turklāt būtu jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem tiek atzītas ģenētiski modificētas šķirnes;
- (17) Tā kā jaunu pārtikas produktu un jaunu pārtikas produktu sastāvdaļu tirdzniecību Kopienas līmenī reglamentē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97⁽²⁾. Tāpēc ir lietderīgi, lai dalībvalstis, nosakot, vai atzīt šķirnes, ņemtu vērā visus pārtikas radītus riskus veselībai. Turklāt būtu jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem šīs šķirnes tiek atzītas.
- (18) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas sasniegumus, būtu jāievieš noteikumi, ar kādiem ķīmiski apstrādātas sēklas un pavairošanas materiālu varētu piedāvāt tirgū.
- (19) Ir būtiski nodrošināt augu ģenētisko resursu uzturēšanu. Tālab būtu jāievieš nosacījumi, lai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par sēklu tirdzniecību varētu saglabāt ģenētiskās erozijas apdraudētas šķirnes *in situ*.
- (20) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirtās izpildvaras īstenošanai⁽³⁾.
- (21) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu saistības attiecībā uz I pielikuma B daļā noteikto direktīvu transponēšanas termiņiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz to biešu, lopbarības augu, labības, kartupeļu, kā arī eļļas augu un šķiedraugu šķirņu atzīšanu iekļaušanai kopējā lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogā, kuru sēklas var piedāvāt tirgū saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti direktīvās attiecīgi par biešu sēklu (2002/54/EK), lopbarības augu sēklu (66/401/EEK), labības sēklu (66/402/EEK), sēklas kartupeļu (2002/56/EK), kā arī eļļas augu un šķiedraugu sēklu (2002/57/EK) tirdzniecību.

⁽¹⁾ OV L 117, 8.5.1970., 15. lpp. Direktīva atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

2. Kopējo šķirņu katalogu izstrādā, ņemot vērā dalībvalstu katalogus.
3. Šī direktīva neattiecas uz šķirnēm, kuru sēklas vai pavairošanas materiālu paredzēts eksportēt uz trešajām valstīm.

2. pants

Šajā direktīvā “oficiāli pasākumi” ir pasākumi, ko veic

- a) valsts iestādes vai
- b) jebkura juridiska persona, kas ir publisko vai privāto tiesību subjekts un kas darbojas valsts pakļautībā; vai
- c) attiecībā uz palīgdarbībām, ko arī kontrolē valsts, jebkura fiziska persona, kas šajā sakarā ir atbilstoši zvērināta,

ar noteikumu, ka b) un c) apakšpunktā minētās personas negūst personisku labumu no šādiem pasākumiem.

3. pants

1. Katra dalībvalsts izstrādā vienu vai vairākus sertificēšanai un tirdzniecībai tās teritorijā oficiāli atzītus šķirņu katalogus. Katalogs pieejams visām personām.

2. Uz šķirnēm (vecākaugu līnijas, hibrīdi), kas paredzētas tikai kā komponenti galīgajām šķirnēm, 1. punkta noteikumi attiecas tikai tiktāl, cik to sēklas paredzēts piedāvāt tirgū ar to nosaukumiem.

Nosacījumus, ar kādiem 1. punkta noteikumi attiecas uz citām komponentšķirnēm, var noteikt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību. Tikmēr attiecībā uz labību, kas nav kukurūza, dalībvalstis pašas var piemērot šos noteikumus citām komponentšķirnēm, ciktāl tas saistīts ar sēklām, ko paredzēts sertificēt to teritorijā.

Komponentšķirnes norāda kā tādas.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka šķirnes atzīšana, lai to iekļautu kopējā katalogā vai citas dalībvalsts katalogā, ir līdzvērtīga atzīšanai, lai to iekļautu dalībvalsts pašas katalogā. Ja tā tiek paredzēts, tad dalībvalsti atbrīvo no saistībām, kas paredzētas 7. pantā, 9. panta 4. punktā un 10. panta 2. līdz 5. punktā.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šķirni atzītu tikai tad, ja tā ir atšķirīga, stabila un pietiekami viendabīga. Šķirnes audzēšanas un lietošanas īpašībām jābūt pietiekamām.

2. Audzēšanas un lietošanas īpašības neprasa pārbaudīt

- a) attiecībā uz zālaugu šķirņu atzīšanu, ja selekcionārs paziņo, ka viņa šķirnes sēklas nav paredzētas lopbarības augu ražošanai;
- b) attiecībā uz to šķirņu atzīšanu, kuru sēklas paredzēts piedāvāt tirgū citā dalībvalstī, kas jau atzinusi šķirnes, ņemot vērā to audzēšanas un lietošanas īpašības;
- c) attiecībā uz to šķirņu (vecākaugu līnijas, hibrīdi) atzīšanu, kuras paredzētas tikai kā komponenti hibrīdšķirnēm, kas atbilst 1. punkta prasībām.

3. Par šķirnēm, uz kurām attiecas 2. punkta a) apakšpunkts, saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību un ciktāl tas veicina sēklu brīvu apriti Kopienā, var izlemt, ka attiecīgās pārbaudēs jāpierāda, ka šķirnes ir piemērotas mērķiem, kuriem tās paziņotas kā piemērotas. Tādos gadījumos nosaka pārbaudes nosacījumus.

▼B

4. Attiecībā uz ģenētiski modificētu šķirni tādā nozīmē, kāda paredzēta Direktīvas 90/220/EEK 2. panta 1. un 2. punktā, šķirnes apzinātu izlaišanu vidē atzīst tikai tad, ja veikti visi attiecīgie pasākumi, lai novērstu negatīvu ietekmi uz cilvēka veselību un vidi.

▼M1

5. Tālāk, ja no augu šķirnes atvasinātu materiālu paredzēts izmantot pārtikā, uz kuru attiecas 3. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību⁽¹⁾, vai barībā, uz kuru attiecas minētās regulas 15. pants, šķirni apstiprina tikai tad, ja tā saņēmusi atļauju saskaņā ar minēto regulu.

▼B

6. Lai saglabātu augu ģenētiskos resursus, kā precizēts 20. panta 2. punktā, dalībvalstis var atkāpties no atzīšanas kritērijiem, kas noteikti 1. punkta pirmajā teikumā, ciktāl saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību, ņemot vērā 20. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu, ir izstrādāti īpaši nosacījumi.

5. pants

1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja tā – neatkarīgi no izcelsmes, vai sākotnējā šķirne, no kā tā iegūta, ir mākslīga vai dabiska – pēc vienas vai vairākām būtiskām pazīmēm ir skaidri atšķirama no jebkuras citas šķirnes, kura pazīstama Kopienā.

Šķirnes pazīmēm jābūt tādām, lai varētu precīzi identificēt un precīzi definēt.

Šķirne, kas pazīstama Kopienā, ir jebkura šķirne, kura laikā, kad bijis iesniegts pieteikums par novērtējamās šķirnes atzīšanu, ir

- vai nu iekļauta kopējā lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogā vai dārzeņu sugu šķirņu katalogā, vai,
- ja tā nav iekļauta vienā no šiem katalogiem, tā ir atzīta vai iesniegta atzīšanai attiecīgajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī vai nu sertificēšanai, vai tirdzniecībai, vai sertificēšanai citām zemēm,

ja vien, pirms pieņem lēmumu par novērtējamās šķirnes atzīšanas piemērošanu, visās attiecīgajās dalībvalstīs vairs nav izpildāmu nosacījumu.

2. Šķirni uzskata par stabilu, ja pēc secīgām pavairošanas reizēm vai katra cikla beigās (ja selekcionārs noteicis īpašu pavairošanas ciklu) tā joprojām atbilst šķirnes būtisko pazīmju aprakstam.

3. Šķirni uzskata par pietiekami viendabīgu, ja neatkarīgi no dažiem trūkumiem šīs šķirnes augi, ņemot vērā augu reproduktīvās sistēmas atšķirīgās pazīmes, ir līdzīgi vai ģenētiski identī attiecībā uz tām pazīmēm kopumā, kuras ņem vērā šajā sakarā.

4. Šķirnes audzēšanas un lietošanas īpašības uzskata par pietiekamām, ja salīdzinājumā ar citām šķirnēm, kas atzītas attiecīgās dalībvalsts katalogā, tās īpašības kopumā ir tādas, ka vismaz attiecībā uz ražošanu jebkurā attiecīgajā reģionā panākts skaidrs uzlabojums vai nu audzēšanas vai ražības, vai no tiem iegūto produktu izmantošanas ziņā. Atsevišķas sliktas pazīmes var neņemt vērā, ja ir citas labas pazīmes.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai uz šķirnēm no citām dalībvalstīm attiektos tādas pašas prasības, kādas piemēro vietējām šķirnēm, jo īpaši attiecībā uz atzīšanas kārtību.

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

▼B*7. pants*

1. Dalībvalstis paredz, ka šķirņu atzīšanas pamatā ir tādu oficiālu pārbaūžu, jo īpaši audzēšanas izmēģinājumu, rezultāti, kas aptver pietiekamu aprakstāmās šķirnes īpašību skaitu. Metodēm, ko izmanto īpašību noteikšanai, jābūt precīzām un uzticamām. Lai konstatētu atšķirīgumu, audzēšanas izmēģinājumus veic vismaz ar pieejamām salīdzināmām šķirnēm, kas ir pazīstamas Kopienā 5. panta 1. punkta nozīmē. Piemērojot 9. pantu, ņem vērā citas pieejamas salīdzināmas šķirnes.
2. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību, ņemot vērā pašreizējās zināšanas zinātnē un tehnikā, nosaka
 - a) pazīmes, kas obligāti jāņem vērā, veicot dažādu sugu pārbaudes;
 - b) obligātās prasības pārbaūžu veikšanai;
 - c) nepieciešamos pasākumus audzēšanas izmēģinājumiem, kas veicami, lai novērtētu audzēšanas un lietošanas īpašības. Ar šiem pasākumiem var noteikt
 - procedūras un nosacījumus, ar kādiem visas vai dažas dalībvalstis var vienoties, ka šķirnes, par kurām citā dalībvalstī iesniegtas atzīšanas pieprasījums, iekļauj audzēšanas izmēģinājumus administratīvas palīdzības veidā,
 - dalībnieču dalībvalstu iestāžu sadarbības noteikumus,
 - audzēšanas izmēģinājumu rezultātu ietekmi,
 - standartus, kas attiecas uz informāciju par audzēšanas izmēģinājumiem, ko veic, lai novērtētu audzēšanas vai lietošanas īpašības.
3. Ja jāpārbauda ģealoģiskie komponenti, lai izpētītu hibrīdus un sintētiskas šķirnes, dalībvalstis nodrošina, lai pārbaūžu rezultāti un ģealoģisko komponentu apraksts, ja selekcionārs pieprasa, būtu konfidenciāls.
4.
 - a) Attiecībā uz ģenētiski modificētu šķirni, kas minēta 4. panta 4. punktā, veic vides riska novērtējumu, kas ir līdzvērtīgs Direktīvā 90/220/EEK noteiktajam;
 - b) pēc Komisijas priekšlikuma ar Padomes regulu, kuras juridiskais pamats ir Līgums, ievieš procedūras, ar ko nodrošina, ka vides riska novērtējums un citi attiecīgie faktori ir līdzvērtīgi Direktīvā 90/220/EEK noteiktajiem. Kamēr šī regula stājas spēkā, ģenētiski modificētas šķirnes atzīst iekļaušanai valsts katalogā tikai pēc tam, kad tās saskaņā ar Direktīvu 90/220/EEK atzītas tirdzniecībai;
 - c) kad stājas spēkā b) apakšpunktā minētā regula, attiecībā uz ģenētiski modificētām šķirnēm vairs nepiemēro Direktīvas 90/220/EEK 11. līdz 18. pantu;
 - d) tehnisko un zinātnisko informāciju par vides riska novērtējuma īstenošanu pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību.

▼M1

5. Dalībvalstis nodrošina, ka šķirni, kuru paredzēts izmantot pārtikā vai barībā, kā definēts 2. un 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprītes tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽¹⁾, apstiprina tikai tad, ja tā ir saņēmusi atļauju atbilstīgi attiecīgajiem tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

8. pants

Dalībvalstis paredz, ka, iesniedzot pieteikumu par šķirnes atzīšanu, pretendents norāda, vai atzīšana jau tiek piemērota citā dalībvalstī, kura ir attiecīgā dalībvalsts un vai piemērošana tikusi atļauta.

9. pants

1. Katra dalībvalsts oficiālai publicēšanai sagatavo konkrētās dalībvalsts teritorijā atzīto šķirņu katalogu kopā ar tās personas vārdu/nosaukumu vai to personu vārdiem/nosaukumiem, kuras atbild par šķirnes uzturēšanu attiecīgajā zemē. Ja par šķirnes uzturēšanu atbild vairākas personas, to vārdi/nosaukumi nav jāpublicē obligāti. Ja vārdus/nosaukumus nublicē, katalogā norāda iestādi, kuras rīcībā ir to personu vārdu/nosaukumu saraksts, kas atbild par šķirnes uzturēšanu.

2. Dalībvalstis, cik iespējams, šķirnes atzīšanas laikā pārliecinās, ka tā visās dalībvalstīs ir zināma ar vienu un to pašu nosaukumu.

Ja ir zināms, ka attiecīgās šķirnes sēklas vai pavairošanas materiālu citā valstī tirgū piedāvā ar citu nosaukumu, katalogā norāda arī šo nosaukumu.

3. Ņemot vērā pieejamo informāciju, dalībvalstis arī pārliecinās, ka šķirnei, kas nav skaidri atšķirama

— no šķirnes, kas iepriekš atzīta konkrētajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī, vai

— no citas šķirnes, kas saskaņā ar noteikumiem, kuri atbilst šīs direktīvas noteikumiem, ir novērtēta attiecībā uz atšķirīgumu, stabilitāti, viendabīgumu un kas nav Kopienā zināma šķirne 5. panta 1. punkta nozīmē,

ir šīs šķirnes nosaukums. Šo noteikumu nepiemēro, ja šāds nosaukums varētu maldināt vai radīt neskaidrību attiecībā uz konkrēto šķirni vai ja saskaņā ar visiem attiecīgās dalībvalsts noteikumiem, kas attiecas uz šķirņu nosaukumu piešķiršanu, citi fakti liecina par to, ka nosaukumu nevar lietot, vai ja trešo personu tiesības kavē brīvi lietot šo nosaukumu saistībā ar konkrēto šķirni.

4. Dalībvalstis sagatavo dokumentāciju par katru atzīto šķirni, tajā iekļaujot šķirnes aprakstu un skaidru kopsavilkumu par visiem faktiem, kuri pamato atzīšanu. Šķirņu apraksts attiecas uz augiem, ko audzē tieši no sēklām, un stādiem, kuri pieder pie kategorijas "sertificēts sēklas un pavairošanas materiāls".

5. Dalībvalstis nodrošina, ka šķirņu katalogā tiek skaidri norādīts, kuras atzītās šķirnes ir ģenētiski modificētas. Tās turpmāk nodrošina, ka visas personas, kas piedāvā tirgū šādu šķirni, pārdošanas katalogā skaidri norāda, ka šķirne ir ģenētiski modificēta.

6. Attiecībā uz šķirnes nosaukuma piemērotību piemēro 63. pantu Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu tiesībām⁽¹⁾.

Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus attiecībā uz šķirņu nosaukumu piemērotību var pieņemt saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto kārtību.

10. pants

1. Par visiem pieteikumiem šķirnes atzīšanai vai šāda pieteikuma atsaukšanas gadījumiem, par visiem ierakstiem šķirņu katalogā, kā arī visiem tā grozījumiem tūlīt ziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp. Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 2506/95 (OV L 258, 28.10.1995., 3. lpp.).

▼B

2. Par katru atzīto šķirni dalībvalstis nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai tās svarīgāko pazīmju īsu aprakstu attiecībā uz izmantošanu. Šis noteikums neattiecas uz šķirnēm (vecākaugu līnijas, hibrīdi), kas paredzētas tikai kā komponenti galīgajām šķirnēm. Pēc pieprasījuma tās paziņo īpašās pazīmes, pēc kurām šķirni var atšķirt no citām līdzīgām šķirnēm.
3. Katra dalībvalsts dara pieejamu pārējām dalībvalstīm un Komisijai 9. panta 4. punktā minēto dokumentāciju par šķirnēm, kas atzītas vai kas vairs nav atzītas. Informāciju, ar ko apmainās minētās dokumentācijas sakarā, uzskata par konfidenciālu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka dokumentācija par atzīšanu pieejama personālam un jebkurai tādai personai ekskluzīvai lietošanai, kura spēj pierādīt, ka tai šai sakarā ir likumīgas intereses. Šos noteikumus nepiemēro gadījumos, kad informāciju saskaņā ar 7. panta 3. punktu uzskata par konfidenciālu.
5. Ja šķirnes atzīšanu atsaka vai atceļ, pārbaudes rezultāti ir pieejami personām, kuras ir skāris šāds lēmums.

11. pants

1. Dalībvalstis paredz, ka atzītās šķirnes jā saglabā saskaņā ar atzītu praksi šķirnes uzturēšanai.
2. Pēc ierakstiem, kurus veic persona vai personas, kas atbild par šķirni, vienmēr jābūt iespējamam pārbaudīt, vai šķirne tiek saglabāta. Minētie ieraksti attiecas arī uz ražošanu no visām paaudzēm pirms bāzes sēklām vai pavairošanas materiāla.
3. No personas, kas atbild par šķirni, var pieprasīt paraugus. Šādus paraugus vajadzības gadījumā var ņemt oficiāli.
4. Ja uzturēšana notiek dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā šķirne atzīta, attiecīgās dalībvalstis cita citai administratīvi palīdz attiecībā uz pārbaudi.

12. pants

1. Lēmums par atzīšanu ir spēkā, līdz beidzas desmitais kalendārais gads pēc atzīšanas.
Bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas iestāžu lēmums par šķirņu atzīšanu pirms Vācijas apvienošanās ir spēkā, līdz, vēlākais, beidzas desmitais kalendārais gads pēc tam, kad minētās šķirnes iekļautas šķirņu katalogā, kuru saskaņā ar 3. panta 1. punktu izstrādājusi Vācijas Federatīvā Republika.
2. Lēmumu par šķirnes atzīšanu var atjaunot pēc attiecīgiem laikposmiem, ja to joprojām audzē tik lielā mērā, ka tas ir pamatoti, vai arī ja tā būtu jā saglabā augu ģenētisko resursu uzturēšanas labad un ar noteikumu, ka tā joprojām atbilst prasībām attiecībā uz atšķirīgumu, viendabīgumu un stabilitāti, vai ja tā atbilst kritērijiem, kas noteikti 20. panta 2. un 3. punktā. Izņemot augu ģenētiskos resursus 20. panta nozīmē, pieteikumus par atjaunošanu iesniedz ne vēlāk kā divus gadus pirms tam, kad lēmums par atzīšanu vairs nebūs spēkā.
3. Lēmums par atzīšanu provizoriski ir spēkā tik ilgi, līdz pieņem lēmumu par atjaunošanas pieteikumu.

13. pants

1. Atzīšanas laikā dalībvalstis nodrošina, ka jebkuras šaubas, kas rodas pēc šķirnes atzīšanas par tās atšķirīguma vai nosaukuma novērtēšanu, tiek kliedētas.

▼B

2. Ja pēc šķirnes atzīšanas konstatē, ka atšķirīguma nosacījums 5. panta nozīmē nav izpildīts šķirnes atzīšanas laikā, tad lēmumu par atzīšanu aizstāj ar citu lēmumu vai attiecīgā gadījumā atceļ saskaņā ar šo direktīvu.

Pieņemot citu lēmumu, šķirni no tās sākotnējās atzīšanas dienas vairs neuzskata par Kopienā pazīstamu 5. panta 1. punkta nozīmē.

3. Ja pēc šķirnes atzīšanas konstatē, ka tās nosaukums 9. panta nozīmē nav bijis atzīstams šķirnes atzīšanas laikā, tad šādu nosaukumu pielāgo tā, lai tas būtu saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis var ļaut iepriekšējo nosaukumu pagaidām lietot kā papildnosaukumu. Sīki izstrādātus noteikumus, saskaņā ar kuriem iepriekšējo nosaukumu var lietot kā papildnosaukumu, var paredzēt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību.

4. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību var izstrādāt noteikumus par to, kā piemērot 1. un 2. punktu.

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmums par šķirnes atzīšanu tiek atcelts,
 - a) ja pārbaudot pierāda, ka šķirne vairs nav atšķirīga, stabila vai pietiekami viendabīga;
 - b) ja persona vai personas, kas atbild par šo šķirni, to prasa, ja vien nenotiek šīs šķirnes uzturēšana.
2. Dalībvalstis var atcelt lēmumu par šķirnes atzīšanu,
 - a) ja nav izpildītas to normatīvo un administratīvo aktu prasības, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu;
 - b) ja laikā, kad piesakās atzīšanai vai veic pārbaudi, sniedz nepareizas vai krāpnieciskas ziņas par faktoriem, kurus ņemot vērā, pieņem lēmumu par atzīšanu.

15. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šķirne tiek svītrotā no to katalogiem, ja šķirnes atzīšana ir atcelta vai ja beidzies atzīšanas spēkā esamības termiņš.
2. Dalībvalstis attiecībā uz savu teritoriju var atļaut, ka termiņš sēklu vai pavairošanas materiāla sertificēšanai un tirdzniecībai ir, vēlākais, līdz 30. jūnijam trešajā gadā pēc tam, kad atzīšana vairs nav spēkā.

Attiecībā uz šķirnēm, kas saskaņā ar 16. panta 1. punktu bijušas uzskaitītas 17. pantā minētajā kopējā šķirņu katalogā, termiņu, kurā beidzas pēdējais no termiņiem, kurus saskaņā ar šī punkta pirmo daļu piešķirušas dažādas atzinušās dalībvalstis, piemēro attiecībā uz tirdzniecību visās dalībvalstīs, ja uz attiecīgās šķirnes sēklām vai pavairošanas materiālu nav attiekušies kādi šķirnes tirdzniecības ierobežojumi.

16. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka no publikācijas brīža, par ko minēts 17. pantā, uz to šķirņu sēklām, kuras atzītas saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar principiem, kas atbilst šīs direktīvas principiem, neatiecas nekādi tirdzniecības ierobežojumi attiecībā uz šķirni.
2. Var atļaut, lai dalībvalsts, kas iesniegusi pieteikumu, kuru izskata saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību vai – attiecībā uz ģenētiski modificētām šķirnēm – saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto kārtību, aizliegtu visā tās teritorijā vai kādā tās daļā izmantot šķirni vai arī noteiktu attiecīgus šķirnes audzēšanas nosacījumus saskaņā ar

▼B

gadījumiem, kas paredzēti c) apakšpunktā, ievērojot nosacījumus par tādu produktu izmantošanu, kuri iegūti, audzējot šādu šķirni,

- a) ja konstatēts, ka šķirnes audzēšana, ņemot vērā augu veselības apsvērumus, varētu kaitēt citu šķirņu vai sugu audzēšanai, vai
- b) ja oficiālie audzēšanas izmēģinājumi, kas, atbilstoši piemērojot 5. panta 4. punktu, veikti dalībvalstīs, kuras iesniegušas pieteikumu, liecina, ka šķirne nevienā tās teritorijas daļā neuzrāda rezultātus, kas atbilst attiecīgās dalībvalsts teritorijā atzītas salīdzināmas šķirnes uzrādītiem rezultātiem, vai ja labi zināms, ka gatavības klases dēļ šķirne nav piemērota audzēšanai nevienā tās teritorijas daļā. Pieteikumu iesniedz, pirms beidzas trešais kalendārais gads, kas seko atzīšanas gadam;
- c) ja tai ir pamatoti iemesli, kas nav minēti iepriekš vai kas var būt minēti, piemērojot 10. panta 2. punktā minēto kārtību novērtēšanā, lai pārliecinātos, ka šķirne nerada risku cilvēka veselībai vai videi.

17. pants

Komisija, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas dalībvalstis, un tiklīdz tā saņemta, *Eiropas Kopienų Oficiālā Vēstneša C* sērijā ar nosaukumu “Kopējais lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogs” publicē visu to šķirņu sarakstu, uz kuru sēklām un pavairošanas materiālu, ievērojot 16. pantu, neattiecas nekādi tirdzniecības ierobežojumi attiecībā uz šķirni, kā arī 9. panta 1. punktā noteikto informāciju par personu vai personām, kas atbild par šķirnes uzturēšanu. Publicētā paziņojumā norāda dalībvalstis, kuras saskaņā ar 16. panta 2. punktu vai 18. pantu ir saņēmušas atļauju.

Publicētā paziņojumā uzskaita šķirnes, kurām piemēro termiņu saskaņā ar 15. panta 2. punktu. Tajā norāda termiņa ilgumu un attiecīgā gadījumā dalībvalstis, uz kurām termiņš neattiecas.

Publicētajā paziņojumā skaidri norāda šķirnes, kas ir ģenētiski modificētas.

18. pants

Ja konstatēts, ka kopējā katalogā iekļautās šķirnes audzēšana, ņemot vērā augu veselības apsvērumus, kādā dalībvalstī varētu kaitēt citu šķirņu vai sugu audzēšanai vai radīt risku videi vai cilvēka veselībai, saskaņā ar 23. panta 2. punktu vai – attiecībā uz ģenētiski modificētu šķirni – saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto kārtību var atļaut, lai attiecīgā dalībvalsts, kas iesniegusi pieteikumu, aizliegtu visā tās teritorijā vai daļā no tās piedāvāt tirgū attiecīgās šķirnes sēklas vai pavairošanas materiālu. Ja pastāv reālas briesmas, ka izplatīsies kaitīgi organismi, vai reālas briesmas cilvēka veselībai vai videi, attiecīgā dalībvalsts var paredzēt šādu aizliegumu, tiklīdz tā iesniegusi pieteikumu un līdz pieņem galīgo lēmumu. Minēto lēmumu pieņemtriju mēnešu laikā saskaņā ar 23. panta 2. punktu vai – attiecībā uz ģenētiski modificētu šķirni – saskaņā ar 23. panta 3. punktā noteikto kārtību.

19. pants

Ja šķirne vairs netiek atzīta dalībvalstī, kas to sākotnēji atzinusi, viena vai vairākas dalībvalstis var joprojām to atzīt, ja to teritorijā joprojām ievērotas atzīšanas prasības un ja joprojām ir apliecināts, ka šķirne tiek saglabāta.

20. pants

1. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību var izstrādāt īpašus nosacījumus, lai ņemtu vērā izmaiņas saistībā ar nosacījumiem, ar kādiem var piedāvāt tirgū ķīmiski apstrādātas sēklas.

2. Neierobežojot Padomes 1994. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1467/94 par ģenētisko resursu uzturēšanu, raksturošanu, vākšanu un izmantošanu lauksaimniecībā⁽¹⁾, saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību izstrādā īpašus nosacījumus, lai ņemtu vērā izmaiņas saistībā ar aizsardzību *in situ* un augu ģenētisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu, audzējot un piedāvājot tirgū tādu savvaļas sugu sēklas un šķirņu sēklas, kuras dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiskā erozija.

3. Īpašajos nosacījumos, kas minēti iepriekš 2. punktā, jo īpaši iekļauj šādus jautājumus:

a) savvaļas sugas un šķirnes atzīst saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Oficiālas atzīšanas procedūrā ņem vērā īpašas ar kvalitāti saistītas pazīmes un prasības. Jo īpaši ņem vērā neoficiālu izmēģinājumu rezultātus un zināšanas, kas iegūtas praktiskā audzēšanas, pavairošanas un izmantošanas pieredzē, kā arī sīkus šķirņu un to attiecīgo nosaukumu aprakstus, kā paziņots attiecīgajai dalībvalstij, un attiecīgā gadījumā tā dēļ atbrīvo no oficiālas pārbaudes prasības. Atzīstot šādu savvaļas sugu vai šķirni, to kopējā katalogā atzīmē kā “šķirni uzturēšanai”;

b) attiecīgus kvantitatīvus ierobežojumus.

21. pants

Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto kārtību var izstrādāt īpašus nosacījumus, lai ņemtu vērā izmaiņas ģenētisko resursu uzturēšanas jomā.

22. pants

1. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma nosaka, vai

a) šķirņu oficiālas pārbaudes, kas veiktas trešajā valstī, dod tādus pašus apliecinājumus kā tās, kas paredzētas 7. pantā un kas veiktas dalībvalstīs;

b) šķirņu uzturēšanas prakses pārbaudes, kas veiktas trešajā valstī, dod tādus pašus apliecinājumus kā tās, kas veiktas dalībvalstīs.

2. Arī jebkurai jaunai dalībvalstij no tās pievienošanās dienas līdz dienai, kad tajā stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, piemēro 1. punktu.

23. pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Lēmuma 66/399/EEK⁽²⁾ 1. pantu.

2. Ja atsaucas uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā noteiktais laikposms ir viens mēnesis.

⁽¹⁾ OV L 159, 28.6.1994., 1. lpp.

⁽²⁾ OV 125, 11.7.1966., 2289./66. lpp.

▼B

3. Ja atsaucas uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir viens mēnesis.

4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

24. pants

Ja vien 16. un 18. pantā nav paredzēts citādi, šī direktīva neierobežo valsts tiesību aktu noteikumus, kuru pamatā ir cilvēka, dzīvnieku vai augu veselības un dzīvības aizsardzība vai rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzība.

25. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

26. pants

1. Direktīvu 70/457/EEK, kas grozīta ar I pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, ar šo atceļ, neierobežojot dalībvalstu saistības, kas attiecas uz I pielikuma B daļā noteiktajiem minēto direktīvu transponēšanas termiņiem.

2. Norādes uz atcelto direktīvu uzskata par norādēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar korelācijas tabulu II pielikumā.

27. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oфициālajā Vēstnesī*.

28. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

A DAĻA

ATCELTĀ DIREKTĪVA UN TĀS GROZĪJUMI PĒC KĀRTAS

(minēti 26. pantā)

Direktīva 70/457/EEK (OV L 225, 12.10.1970., 1. lpp.)	
Padomes Direktīva 72/274/EEK (OV L 171, 29.7.1972., 37. lpp.)	attiecas tikai uz norādēm, kas izdarītas attiecībā uz Direktīvas 70/457/EEK 1. un 2. panta noteikumiem
Padomes Direktīva 72/418/EEK (OV L 287, 26.12.1972., 22. lpp.)	tikai 7. pants
Padomes Direktīva 73/438/EEK (OV L 356, 27.12.1973., 79. lpp.)	tikai 7. pants
Padomes Direktīva 78/55/EEK (OV L 16, 20.1.1978., 23. lpp.)	tikai 6. pants
Padomes Direktīva 79/692/EEK (OV L 205, 13.8.1979., 1. lpp.)	tikai 3. pants
Padomes Direktīva 79/967/EEK (OV L 293, 20.11.1979., 16. lpp.)	tikai 2. pants
Padomes Direktīva 80/1141/EEK (OV L 341, 16.12.1980., 27. lpp.)	tikai 1. pants
Padomes Direktīva 86/155/EEK (OV L 118, 7.5.1986., 23. lpp.)	tikai 5. pants
Padomes Direktīva 88/380/EEK (OV L 187, 16.7.1988., 31. lpp.)	tikai 6. pants
Padomes Direktīva 90/654/EEK (OV L 353, 17.12.1990., 48. lpp.)	attiecas tikai uz norādēm, kas izdarītas attiecībā uz Direktīvas 70/457/EEK 2. panta un II pielikuma I daļas 6. iedaļas noteikumiem
Padomes Direktīva 98/95/EK (OV L 25, 1.2.1999., 1. lpp.)	tikai 6. pants
Padomes Direktīva 98/96/EK (OV L 25, 1.2.1999., 27. lpp.)	tikai 6. pants

B DAĻA

TERMIŅI TRANSPONĒŠANAI VALSTS TIESĪBU AKTOS

(minēti 26. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
70/457/EEK	1972. gada 1. jūlijs ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/EEK	1972. gada 1. jūlijs (1. pants) 1973. gada 1. janvāris (2. pants)
72/418/EEK	1972. gada 1. jūlijs (7. pants)
73/438/EEK	1974. gada 1. jūlijs (7. pants)
78/55/EEK	1977. gada 1. jūlijs (6. pants)
79/692/EEK	1977. gada 1. jūlijs (3. panta 9. punkts) 1982. gada 1. jūlijs (pārējie noteikumi)
79/967/EEK	1982. gada 1. jūlijs (2. pants)
80/1141/EEK	1980. gada 1. jūlijs (1. pants)
86/155/EEK	1986. gada 1. marts (5. pants)
88/380/EEK	1986. gada 1. janvāris (6. panta 5. un 6. punkts) 1990. gada 1. jūlijs (pārējie noteikumi)
90/654/EEK	
98/95/EK	2000. gada 1. februāris (Kļūdas labojums OV L 126 20.5.1999., 23. lpp.)
98/96/EK	2000. gada 1. februāris

(1) Attiecībā uz Dāniju, Īriju un Apvienoto Karalisti 1973. gada 1. jūlijs; attiecībā uz Grieķiju 1986. gada 1. janvāris; attiecībā uz Spāniju 1986. gada 1. marts un attiecībā uz Portugāli 1989. gada 1. janvāris īpašām sugām, kas minētas direktīvā par lopbarības augu sēklu tirdzniecību – *Lolium multiflorum Lam*, *Lolium perenne L.* un *Vicia sativa, L.* – un direktīvā par labības sēklas tirdzniecību – *Hordeum vulgare L.*, *Oryza sativa*, *Triticum aestivum L. emend. Fiori un Paol.* un *Trisicum durum Desf. Zea mays L.* – un 1991. gada 1. janvāris attiecībā uz pārējām sugām, kas minētas šajā direktīvā.

(2) 1995. gada 1. janvāris attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju.

Tomēr

— Somija un Zviedrija, vēlākais, līdz 1995. gada 31. decembrim to teritorijā var atlikt šīs direktīvas piemērošanu attiecībā uz to šķirņu sēklu tirdzniecību, kuras iekļautas to attiecīgajos valsts lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogos, un to dārzeņu sugu šķirņu sēklu tirdzniecību, kuras nav oficiāli atzītas saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Šādu šķirņu sēklas nav atļauts piedāvāt tirgū pārējo dalībvalstu teritorijā šādā laikā:

— uz lauksaimniecības augu un dārzeņu sugu šķirnēm, kuras pievienošanās dienā un pēc tam iekļautas gan attiecīgajos Somijas un Zviedrijas valsts katalogos, gan kopējos katalogos, neattiecas nekādi tirdzniecības ierobežojumi attiecībā uz šķirni,

— laikā, kas minēts pirmajā ievilkumā, tās šķirnes attiecīgajos Somijas un Zviedrijas valsts katalogos, kuras oficiāli atzītas saskaņā ar iepriekšminētās direktīvas noteikumiem, iekļauj attiecīgi kopējā lauksaimniecības augu vai dārzeņu sugu šķirņu katalogā.

II PIELIKUMS

KORELĀCIJAS TABULA

Direktīva 70/457/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts
22. pants	1. panta 3. punkts
2. pants	2. pants
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 1.a punkts	3. panta 2. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 4. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 5. punkts
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants
12. pants	12. pants
12.a pants	13. pants
13. pants	14. pants
14. pants	15. pants
15. pants	16. pants
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	17. pants
19. pants	18. pants
20. pants	19. pants
20.a pants	20. pants
21. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts
21. panta 3. punkts	22. panta 2. punkts
23. pants	23. panta 1., 2. un 4. punkts
23.a pants	23. panta 1., 3. un 4. punkts
24. pants	24. pants
24.a pants	21. pants
—	25. pants ⁽¹⁾
—	26. pants
—	27. pants
—	28. pants
—	I PIELIKUMS
—	II PIELIKUMS
—	

⁽¹⁾ 98/95/EK 9. panta 2. punkts un 98/96/EK 8. panta 2. punkts.